

ZESZYT DUSZPASTERSKI – I PIĄTEK MIESIĄCA

Rok 1. Zeszyt 11 (7 października 2022 r.)

Schemat materiałów na każdy I piątek

- *Msza św. z udziałem dorosłych (wstęp do Mszy św., Ewangelia, kazanie, modlitwa wiernych, nabożeństwo wynagradzające)*
- *Msza św. z udziałem dzieci (wstęp do Mszy św., kazanie, nabożeństwo wynagradzające)*

PIĄTEK PAŹDZIERNIKA 2022

(7 października 2022 r.)

„Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze” (Łk 12,34)
Serce Jezusa, daj mi siłę
pozwalającą wyzwalać się z grzechów.

I. Msza święta z udziałem dorosłych

1. *Wstęp do Mszy św.*

Każdy kiedyś przegrywa. Każdy przeżywa porażkę, taką czy inną. Ważne, jaka jest moja reakcja po przegranej. Czy chcę i potrafię wstać i dalej walczyć o dobro, zwłaszcza o dobro swojego serca. Otwarte Serce Jezusa Chrystusa zaprasza każdego człowieka, by siłą tej odwiecznej Bożej miłości pokonywać własną słabość, zniechęcenie, porażki, a przede wszystkim grzech. Doświadczajmy dziś tej miłości, przyzywając również wstawiennictwa Matki Bożej Różańcowej.

2. *Ewangelia*

Łk 11,15-26

„Lecz niektórzy z nich rzekli: «Przez Belzebuba, władcę złych duchów, wyrzuca złe duchy». Inni zaś, chcąc Go wystawić na próbę, domagali się od Niego znaku z nieba. On jednak, znając ich myśli, rzekł do nich: «Każde królestwo wewnętrznie skłócone pustoszeje i dom na dom się wali. Jeśli więc i szatan z sobą jest skłócony, jakże się ostoi jego królestwo? Mówicie bowiem, że Ja przez Belzebuba wyrzucam złe duchy. Lecz jeśli Ja przez Belzebuba wyrzucam

złe duchy, to przez kogo je wyrzucają wasi synowie? Dlatego oni będą waszymi sędziami. A jeśli Ja palcem Bożym wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło już do was królestwo Boże. Gdy mocarz uzbrojony strzeże swego dworu, bezpieczne jest jego mienie. Lecz gdy mocniejszy od niego nadejdzie i pokona go, zabierze całą broń jego, na której polegał, i łupy jego rozda. Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie; a kto nie zbiera ze Mną, rozprasza. Gdy duch nieczysty opuści człowieka, błąka się po miejscach bezwodnych, szukając spoczynku. A gdy go nie znajduje, mówi: „Wróć do swego domu, skąd wyszedłem”. Przychodzi i zastaje go wymiecionym i przyozdobionym. Wtedy idzie i bierze siedem innych duchów złośliwszych niż on sam; wchodzi i mieszkają tam. I stan późniejszy owego człowieka staje się gorszy niż poprzedni»”.

3. Kazanie

A. Widzieć

Historia, ale także obserwacja świata, w którym żyjemy potwierdza, że „Każde królestwo wewnętrznie skłócone pustoszeje i dom na dom się wali” (Łk 11,17). Przykładem może być rozpad królestwa Izraela na część północną i południową, do którego doszło na skutek narastającego ucisku fiskalnego i buntu przeciwko władzy króla. Jednak słowa Jezusa nie odnoszą się tylko do sfery życia politycznego. Jest to obraz także tego, co dzieje się we wnętrzu człowieka. W każdym z nas toczy się walka pomiędzy dobrem, a złem; pomiędzy tym, co jest w nas piękne, czego pragniemy, a tym, co jest naszą słabością i grzesznym przyzwyczajeniem. Św. Paweł tak opisuje to duchowe rozdarcie: „Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę” (Rz 7,19). Czy rozdarcie to jest możliwe do przewyciężenia? Czy może

raczej należy zaakceptować się takim, jakim się jest, rezygnując z walki ze swoimi grzechami i słabościami. Słowo Boże, ale także historia Kościoła oraz liczne świadectwa pokazują nam, że ten wewnętrzny podział, jaki w nas jest, może zostać pokonany. W jaki sposób?

B. Ocenić

Na początku, przed pierwszym grzechem, Adam i Ewa żyli w harmonii - z sobą samym, jak i z otaczającym ich światem. Źródłem tej harmonii była bliska zażyłość ze Stwórcą. Grzech zaburzył wszystko. Ten wewnętrzny rozłam człowieka, który odtąd ma miejsce nie pochodzi zatem od Boga. Człowiek uległ pokusie szatana i pozwolił, aby ten pierwotny raj uległ zniszczeniu. Z pokusami należy jednak walczyć. W jaki sposób? Słowo Boże podpowiada nam, aby nasze myśli były wzniesione ku Bogu, ponieważ „gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze” (Łk 12,34). Serce człowieka, które nie jest wypełnione Bogiem staje się puste. Wówczas szatan wraca i zastaje je „wymiecionym”, tak jak owy dom, z którego dopiero co wyszedł (por. Łk 11,25). Św. Efreem porównuje ludzkie serce do małego naczynka. Do pełnego naczynka nie można już nic włożyć, puste natomiast można wypełnić czymkolwiek. Gdzie jest nasz skarb i czym są wypełnione nasze myśli? Jeśli Bogiem, wówczas będziemy skoncentrowani na dobru, a kiedy pojawi się pokuśa i złe myśli, łatwiej będzie je zwalczyć. Bóg nie pozostawia nas samych sobie, lecz daje nam potrzebne łaski.

C. Działać

Wszystko zależy od tego, co jest celem naszego życia. Jeśli jest nim Jezus i pragnienie zjednoczenia się z Nim, wtedy będzie nam łatwiej wybierać dobro i analogiczne odrzucać zło oraz podejmować walkę ze swoimi słabościami. Jezus jest Tym, który ma moc wyrzucić złego ducha. „Gdy mocarz uzbrojony strzeże swego dworu, bezpieczne jest jego mie-

nie” (Łk 11,21). Pytanie czy jestem niejako „uzbrojony” w Chrystusa? Jeśli tak, to mogę czuć się bezpiecznie. Serce Zbawiciela, jak modlimy się w litanii do NSPJ, jest źródłem życia i świętości. Bóg zaprasza nas do tego, abyśmy zamieszkali w Jego Sercu. Jak to zrobić? Miłość uczynić centrum naszego życia. Potrzebujemy Jego Serca, ponieważ jesteśmy słabi i narażeni na pokusy grzechu. W Sercu Jezusa możemy odpocząć, pokrzepić się, nabrać sił i schronić się, gdy zagraża nam niebezpieczeństwo. A kiedy upadniemy, nie traćmy Go z pola widzenia, lecz niech będzie dla nas niczym góra, na szczycie której chcielibyśmy się znaleźć. Nigdy nie jest za późno, aby powstać z grzechu. Pierwszy piątek miesiąca to okazja do tego, aby na nowo podjąć wysiłek wspinaczki poprzez przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania. Niech Eucharystia, którą za chwilę przyjmujemy, umacnia nas w dobrym i uzdalnia do walki z tym, co nas od Boga oddala.

4. *Modlitwa wiernych*

Zapatrzeni w Serce Jezusa, źródło życia i świętości, módlmy się wspólnie:

- Módlmy się za całą wspólnotę Kościoła powszechnego, by doprowadzała całą ludzkość do Jezusa. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za zagubionych i pogrążonych w mrokach grzechu i odrzucenia, byśmy potrafili przychodzić im z pomocą. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za tych, którzy poddają się w walce o czystość serca, by nigdy nie czuli się przegranymi, lecz by z nadzieją pozwalali się Bogu odszukiwać. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za chrześcijan, którzy utracili swój skarb wiary, by przez sakrament pokuty i pojednania oraz komunię świętą, na nowo zaznali przyjaźni z Bogiem, który kocha. *Ciebie prosimy...*

- Módlmy się za nas tu modlących się, byśmy doznali radości wiary za wstawiennictwem Matki Bożej Różańcowej. *Ciebie prosimy...*

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

5. Adoracja wynagradzająca dla dorosłych

Serce Jezusa Zmartwychwstałego, żyjącego Pana, obecnego w Hostii Białej, Ty teraz, w serdecznym uścisku Twojej miłości przygarniasz nas do siebie i mówisz, zachęcając: „Przyjdźcie do mnie wszyscy”, bo „gdzie jest wasz skarb, tam będzie i serce wasze”. Oto jesteśmy Panie przy Twoim Sercu, w którym „wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte”. Nie chcemy gromadzić sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się, i kradną. Ty jesteś naszym najdroższym skarbem. Przy Tobie są nasze serca. Niech Twoja miłość strzeże nas, byśmy nigdy nie odłączyli się od Ciebie.

Zapytam teraz własnego serca: co rzeczywiście jest moim upragnionym skarbem, za którym tęsknię? Co zajmuje moje serce? (*chwila ciszy na osobistą refleksję*).

Razem z Psalmistą będziemy powtarzać: Boże, mój Boże, szukam Ciebie! (Ps 63) - Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody. *Boże, mój Boże, szukam Ciebie.*

- *W świątyni tak się wpatruję w Ciebie, bym ujrział Twoją potęgę i chwałę. Boże, mój Boże, szukam Ciebie.*
- *Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia, moje wargi będą Cię sławić. [...] radosnymi okrzykami. Boże, mój Boże, szukam Ciebie.*
- *Bo stałeś się dla mnie pomocą i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie. Boże, mój Boże, szukam Ciebie.*
- *Do Ciebie Ignie moja dusza, prawica Twoja mnie wspiera. Boże, mój Boże, szukam Ciebie.*

Ty Panie wszystko wiesz, Ty znasz nasze serca, więc prowadź nas wiekuistą drogą, aż dojdziemy wszyscy razem, tam, gdzie oczekuje nas Twój i nasz Ojciec.

Litania do Serca Pana Jezusa

Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu

II. Msza święta z udziałem dzieci

1. Wstęp do Mszy świętej

Powiedziałeś Panie, że „gdzie jest nasz skarb, tam będzie i serce nasze”. Twoje Serce jest przy Sercu Ojca, ale pragnie zadomowić się i w naszych sercach, gdyż nasze serca są dla Ciebie skarbem. Ulecz nasze serca ze śmieci, którymi są grzechy, by stawały się pięknym, czystym mieszkaniem dla Ciebie.

Niech Twój Święty Duch pomaga nam rozróżniać wśród wielu naszych skarbów te, które są najważniejsze. Ty bądź naszym najważniejszym SKARBEM.

2. Kazanie

Temat: Skarb prawdziwy czy fałszywy?

Cel główny:

- *Serce Jezusa, daj mi siłę odrzucić fałszywe skarby i uznać Cię jedynym i prawdziwym skarbem mojego życia.*

Pomoce:

- *„apteczka z krzyżem”, Pismo Święte, dwa papierowe serca, rysunek podium, serce Pana Jezusa, papierowe serduszka, mazaki.*

A. Wstęp:

→ *Kapłan rozpoczyna spotkanie, prosząc dzieci, by dokończyły zdanie:*

- *Gdybym znalazł skarb?*

Spodziewane odpowiedzi:

- *byłbym szczęśliwy, bogaty;*
- *będę miał radość, będę mógł robić karierę;*
- *będę mógł spełniać marzenia, będę mógł pomagać innym.*

→ *W rysunku serca możemy zapisać skojarzenia związane ze słowem SKARB:*

Szczęście
Kariera
marzenia
Radość
Bogactwo (dobro)

B. Opowiadanie 1.

Podobnie jak Wy, bardzo pozytywnie o skarbie myślała także Zosia. Gdy dostała od babci skrzynię na skarby, umieściła w niej ukochane pluszowe przytulanki, których miała bardzo dużo. Wydawała na nie wszystkie oszczędności. Każdego dnia poświęcała im wiele godzin. Często z tego powodu zaniedbywała swoje domowe obowiązki. Nie miała ani czasu ani ochoty, by pomóc mamie i swojej babci. Gdy przychodziły do niej koleżanki, czuła się dumna, że posiada tak piękną kolekcję zabawek. Ponieważ nikt nie mógł dotknąć „skarbów”, aby ich nie pobrudzić, coraz mniej koleżanek ją odwiedzało. Zosia nie martwiła się tym. Ona kochała tylko swoje skarby.

Jednak pewnego dnia wszystko się zmieniło. Gdy Zosia była w szkole, w odwiedziny do rodziców przyszła sąsiadka wraz ze swoim młodym

pieskiem. Ponieważ skrzynia ze skarbami była otwarta, mały gość, skorzystał z okazji, by zaprzyjaźnić się z przytulankami Zosi. Długo i intensywnie się nimi bawił. Niestety bardzo wiele skarbów straciło swój urok. Porozrywane, poszarpane, bardziej straszły, niż cieszyły oczy i serce. Wielki był smutek Zosi, gdy wróciła do domu. Z oczu lały się łzy, ale najbardziej zawiedzione było serce dziewczynki. Skarb, który miał dawać radość, spełniać marzenia, skarb, któremu oddała swoje serce, przyniósł coś zupełnie innego. Było jej przykro także z innego powodu, żadna koleżanka, nie opłakiwała jej strat. Została sama z brzydkimi, podartymi pluszakami.

→ *W rysunek serca wpisujemy w słowo SKARB, a następnie zapisujemy uczucia, których doświadczyła Zosia.*

→ *Kapłan pyta dzieci:*

- *Czy „skarby”, które posiadała Zosia, przyniosły jej korzyści czy raczej straty?*
- *Jakich uczuć doświadczyło serce Zosi?*

Smutek
Katastrofa
srtAta
Rozczarowanie
Ból

→ *W podsumowaniu kapłan zauważa, że niektóre skarby, choć się tego nie spodziewamy, mogą sprawić nam poważne problemy.*

C. Opowiadanie 2.

Pasją Jacka była jazda na rowerze górskim. Uwielbiał ekstremalnie trudne zawody sportowe, w których osiągał doskonale wyniki. Kariera sportowa pochłaniała wszystkie jego siły. Nie miał czasu dla nikogo: ani

dla kolegów, ani dla rodziny: babci i dziadka, ani dla Pana Boga. Każda niedziela zajęta treningami. Msza św. stała się przeszkodą w rozwoju kariery. Fantastyczny, bardzo drogi rower, którego zazdrościli mu koledzy, jeszcze bardziej utwierdzał go w poczuciu, że wybrał dobry kierunek swojego życia. Jednak życie napisało inny scenariusz. W czasie międzynarodowego konkursu rower Jacka padł łupem złodzieja. I choć organizatorzy konkursu wypożyczyli mu inny rower, Jacek pechowo skręcił kostkę i nie ukończył zawodów. Długotrwała rehabilitacja, konieczność pozostawania w domu zmusiły go do refleksji. Było mu przykro z powodu utraconego, bardzo drogiego roweru. Jednak serce pękało mu z bólu z całkiem innego powodu. Przez wiele tygodni nikt go nie odwiedził. Ani koledzy z klasy (dla których nigdy nie miał czasu), ani koledzy z którymi trenował i na których wsparcie bardzo liczył. Jacek bardzo cierpiał. Szukał odpowiedzi na ważne życiowe pytanie: dlaczego skarb jego życia, zamiast radości, przyniósł mu smutek, rozczarowanie i ból? Jaki błąd popełnił? Prosił też Pana Jezusa o pomoc.

Posłuchajcie, jakie zdanie skierował Pan Jezus, najlepszy Lekarz dusz, zarówno do Jacka, jak i do Zosi.

→ *Kapłan wyciąga „apteczkę z krzyżem”, a następnie z Pisma św. odczytuje słowa: „**Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze**” (Łk 12, 34).*

D. Analiza tekstu

Pan Jezus zwraca się do nas tylko jednym zdaniem. Jest tam ukryta ważna tajemnica.

→ *Aby dzieci zrozumiały sens zdania, kapłan prosi, by wyobraziły sobie piękną drogę, po której wędruje Skarb, a następnie pyta:*

- *Kto idzie tuż za skarbem?*

Zawsze tam gdzie jest akarb – tam jest nasze serce.

- *Co Zosia uznała za swój skarb?*
- *Czy ten skarb był wart tego, by Zosia oddała mu całe swoje serce? Swój czas, swoje oszczędności, zainteresowania?*
- *Jeśli prawdziwy skarb przynosi szczęście, to jak można nazwać skarb za którym poszło serce Zosi?*

E. *Komentarz*

Zosi serce powędrowało za fałszywym skarbem, który nie daje prawdziwego szczęścia.

- *Co Jacek uznał za swój skarb?*
- *Jak błąd popełnił Jacek?*

F. *Komentarz*

Jacek uznał, że kariera sportowa jest jedynym skarbem jego życia. Poświęcił jej wszystko. Przyjaźń do ludzi, a także do Pana Jezusa. Popełnił błąd, taki jak Zosia. Jego serce powędrowało za fałszywym skarbem.

→ *Kapłan pyta dzieci:*

- *Skoro może być skarb prawdziwy lub fałszywy; jak rozpoznać prawdziwy skarb?*
- *Jakie cechy musi mieć prawdziwy skarb?*

→ *Korzystając z opowiadań o Zosi i Jacku uświadamiamy dzieciom, że skarby fałszywe: są nietrwałe, mogą zostać skradzione, zniszczone (por. Mt 6,19-20).*

PRAWDZIWY SKARB:

- *nie ulega zniszczeniu;*
- *nikt go nam nie może ukraść;*
- *trwały na wieki.*

→ *Stosując te trzy kryteria, prosimy, by dzieci pomogły Zosi i Jackowi w poszukiwaniu prawdziwego skarbu, któremu powinni poświęcić cały swój czas, swoje życie, całe swoje serce.*

Czy nasi bohaterowie powinni zainwestować w:

- *w nowy laptop lub iPhone?*
- *w konsolę Xbox i nowe gry?*
- *w ekstremalne wycieczki, np. bieganie po górach?*
- *w karierę sportową lub karierę artystyczną, by podziwiał ich cały świat? (aktorska, piosenkarstwo)*

G. Komentarz:

Żadna z tych wartości nie okazała się trwała, wieczna i niezniszczalna.

→ *Kapłan: Co w takim razie jest wieczne, co nigdy się nie skończy, co nigdy nie przeminie?*

- *Bóg i Jego miłość.*

Tylko miłość Boga trwa wiecznie. Bóg powinien być na pierwszym miejscu mojego życia. Tego skarbu nikt nam nie może ukraść, nie może go zniszczyć. Jeśli ten skarb wybierze moje serce, zawsze, nawet w trudnych chwilach, będzie szczęśliwe.

H. Zakończenie

→ *Kapłan rozdaje papierowe serduszka. I prosi, by dzieci zastanowiły się, za czym podąża ich serce.*

- *Kto jest na pierwszym miejscu w ich sercu?*
- *Czy Bóg jest naprawdę skarbem naszego życia?*
- *Co to znaczy wybrać Boga jako skarb swego życia?*

Wybrać Boga na skarb swojego życia, to znaczy być dzieckiem Boga, które wszystko, co robi, łączy z miłością do Taty w Niebie.

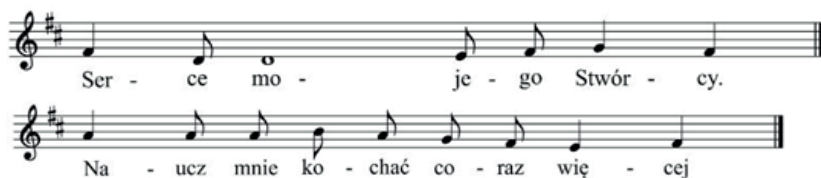
- *Jeśli trenujesz np. piłkę nożną, graj tak, by Twój tato w niebie był zadowolony. Graj dla Niego. A twoje gole będą miały wieczną wartość.*
- *Jeśli uczysz się, pamiętaj, że te zdolności dał Ci tato z nieba. Dziękuj Mu za nie, rozwijaj je, by służy Bogu i ludziom.*
- *Jeśli lubisz grać w gry, używaj takich, których nie powstydziliby się Twój tato w niebie.*
- *Jeśli odrabiasz lekcje, zrób to najlepiej jak potrafisz, by uszczęśliwić swojego tatę w niebie.*
- *Jeśli masz zabawki, podziel się z tymi, którzy ich nie mają, bo gdy ubogie dziecko się uśmiechnie, sprawisz wielką radość swojemu tatusiowi w niebie,*
- *Jeśli sprzątasz swój pokój, nie narzekaj, ale z radością to zrób, by Twój tato z nieba poczuł się zaproszony i mógł być miłym gościem w twoim domu.*

Panie Jezu, Twoje Serce jest przepełnione miłością. Naucz mnie naśladować Ciebie. Proszę upros łaskę, by skarbem mojego serca stała się prawdziwa miłość do Boga Ojca, tatusia w niebie. Oddaję Ci moje serce.

Po tej modlitwie dzieci składają serduszka w sercu Pana Jezusa, które znajduje się na stoliku z darami ofiarnymi, by następnie zanieść je w darze ofiarnym.

III. Adoracja wynagradzająca dla dzieci

Panie Jezu, którego Serce kocha każdego z nas, prosimy, uzdrow nasze serca do zazdrości. Spraw, byśmy mogli Cię mocno kochać.

Serce mojego Stwórcy – *naucz mnie kochać coraz więcej.*

Serce Bożego Syna

Serce dające Ducha Świętego

Serce będące pod sercem Maryi

Serce Dzieciątka Jezus

Serce posłuszne Rodzicom

Serce naszego Brata

Serce wiernego Przyjaciela

Serce najlepszego Przewodnika

Serce cierpliwego Nauczyciela

Serce Dobrego Pasterza

Serce cierpiące i zranione na krzyżu

Serce Zmartwychwstałego Pana

Serce bijące w Eucharystii

Serce przebaczące w spowiedzi świętej

Serce pełne miłości dla nas

Serce pragnące naszej świętości

Serce zawsze przy nas obecne

Serce pocieszające serca smutne

Serce pragnące naszego szczęścia

Pieśń na zakończenie:

„Sercem kocham Jezusa, sercem kocham Jezusa.

Zawsze będę Go kochał. On pierwszy ukochał mnie”.

